

II. MAGYAR CIVIL VÁLASZTÁSI JELENTÉS

ORSZÁGGYŰLÉSI VÁLASZTÁS

MAGYARORSZÁG
2026. április

TARTALOMJEGYZÉK

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ.....	2
POLITIKAI HÁTTER.....	3
A KAMPÁNY.....	4
Állam és párt összefonódása a kampány során.....	4
Külföldi befolyás	5
Állítólagos ukrán és európai uniós beavatkozás a kampányba.....	6
Kampányfinanszírozás	6
VÁLASZTÁSI SZERVEK.....	7
Szavazók nyilvántartásba vétele	8
Jelöltek nyilvántartásba vétele	8
Nemzetiségi listák	9
Levélszavazás.....	9
JOGI HÁTTER.....	10
Választási jogorvoslatok	11
SAJTÓ ÉS KÖZÖSSÉGI MÉDIA	11
Médiafigyelés	11
Közösségi média kampány	13
A SZAVAZÁS NAPJA.....	13
Választási eredmények.....	14
ZÁRSZÓ	15

VEZETŐI ÖSSZEFOGLALÓ

2026. április 12-én közel nyolcmillió választásra jogosult magyar szavazhatott, hogy megválassza a következő Országgyűlés 199 tagját. Közülük csaknem 500 ezer magyarországi lakcímmel nem rendelkező levélszavazó és 74 ezer nemzetiségi választópolgár volt. A szavazáson rekord magas, 79,56%-os részvételt hozó választást elsősorú többséggel nyerte Magyar Péter TISZA pártja, mely ezzel 16 év után leváltja Orbán Viktor és a Fidesz-KDNP rendszerét. Az erősen torzító választási rendszerben a TISZA a szavazatok 53,2%-ával a mandátumok 71%-át megszerezte, amivel alkotmányozó többséget ért el az Országgyűlésben. A Fidesz-KDNP 2,4 millió (38,6%) szavazattal 52, a Mi Hazánk Mozgalom 359 ezerrel (5,6%) hat parlamenti mandátumot szerzett.

A választások olyan környezetben zajlottak, amelyet az állam és a párt közötti határok rendszerszintű elmosódása jellemzett: a közpénzeket, intézményi erőforrásokat és az állami kommunikációt következetesen a kormánypárt javára használták. Az összehangolt, közpénzből finanszírozott üzenetközvetítés az engedékeny jogi környezetben, gyenge felügyelet és korlátozott bírósági kontroll mellett lehetővé tette a folyamatos kampányt és a garanciális szabályok megkerülését. Mindez egyenlőtlen választási keretrendszert eredményezett, amely megerősítette a kormánypárti jelöltek előnyeit, korlátozta a jogorvoslatot, és aláásta a tisztességes verseny feltételeit.

A választások lebonyolítása technikailag megfelelő volt: a szavazás, az adminisztráció, az informatikai rendszerek működtetése és a tájékoztatás hatékonyan zajlott. Ugyanakkor aggályok merültek fel a választási szervek függetlensége, összetétele és átláthatósága kapcsán. A Nemzeti Választási Bizottságra vonatkozó, korábbi jogszabálymódosítások gyengítették a garanciákat, miközben a regisztráció, a jelöltállítás és a nemzetiségi szavazás hiányosságai az egyenlő részvételt gyengítették. A jelentett visszaélések – például a személyes adatokkal való visszaélés és a levélszavazás körüli szabálytalanságok – a rendszer sérülékenységeire mutattak rá.

2022 óta a választási keretrendszer több olyan módosításon ment át, amelyek tovább rombolták az esélyegyenlőséget és a tisztességes verseny feltételeit. Ezeket átlátható társadalmi egyeztetés nélkül fogadták el, a nemzetközi ajánlások többségének figyelmen kívül hagyásával. A választókerületek átrajzolása, a kampányköltségi plafon eltörlése, a frakciótámogatások növelése és az átláthatóságot korlátozó lépések együttesen tovább erősítették a kormánypárt strukturális előnyeit.

Az Orbán-rendszer politikai struktúrája a társadalmi többség folyamatos felmutatásán nyugodott. Ez a többség az utóbbi évek gazdasági válsága miatt annyira meggyengült, hogy a népi elégedetlenséget már nem lehetett elfedni, a rendszer összeomlott. A kampány az országjárások mellett jelentős részben az online térben zajlott, hamis narratívák, dezinformáció és mesterséges intelligencia nagy mértékű használatával. A választási kampány során jelentősek voltak a külföldi szereplők, elsősorban Oroszország befolyásolási kísérletei.

Míg a Fidesz korábban a politikai hirdetések révén uralta a közösségi médiát a kampányok során, a 2026-os választási kampányra bevezetett közösségimédia-hirdetési tilalom miatt a kormánypárt megváltoztatta stratégiáját. A gyengébb elköteleződést tartalomáradattal próbálták ellensúlyozni, a Fidesz politikusai kétszer annyit posztoltak, ennek ellenére a TISZA politikusainak elérése 2-3-szorosa volt. A tradicionális média több mint 80%-át kitevő kormánypárti sajtó teljesen egyoldalúan mutatta be a két versengő politikai oldalt, míg a független médiumok nagyrészt kiegyensúlyozottan, kis mértékben az ellenzéknek kedvezően tudósítottak.

A 2026-os civil választási jelentés a legjelentősebb, választásokkal foglalkozó hazai szervezetek: 20k – Szabad Szavazat, K-Monitor, Magyar Helsinki Bizottság, Mérték Médiafigyelő, Political Capital, TASZ – közös kezdeményezése. Célja, hogy magyar szemmel és tapasztalattal, hiteles képet nyújtson az országgyűlési választási folyamatról, sok évtizedes tapasztalattal rendelkező szakemberek elemzései, valamint sok száz, a szavazás folyamatát végig kísérő szavazatszámológó, megfigyelő, és szavazó személyes tapasztalatai alapján.

POLITIKAI HÁTTÉR

A 2026-os országgyűlési választás folyamata gyakorlatilag a 2024-es európai parlamenti és helyhatósági választások után közvetlenül elkezdődött. Az akkori választásokon szinte a semmiből berobbant TISZA párt a sikerét meglovagolva rögtön elkezdte tudatosan felépíteni 2026-os szereplését. A választáshoz közeledve, a TISZA növekvő erejét látva, az ellenzéki pártok nehéz döntés előtt álltak: elindulnak a választáson, és a parlamentbe való bejutás kétes esélye mellett kockáztatják, hogy szoros eredmény esetén a TISZA-tól elvett szavazataikkal végül hatalomban tartják a Fideszt, vagy nem indulnak, amellyel további költségvetési támogatási jogosultság nélkül lényegében megsemmisítik magukat. A szélsőjobboldali Mi Hazánk Mozgalom, melyet a közvélemény-kutatók mindvégig a bejutási küszöb közelébe mértek, szoros eredmény esetén királycsináló szerepben reménykedhetett. A Demokratikus Koalíció (DK) a Gyurcsány Ferenc lemondását követő megújulási kényszerben az indulás mellett döntött, miként tette azt a korábban a helyi politikában mérsékelt sikereket elérő Magyar Kétfarkú Kutya Párt (MKKP) is. A többi párt sorra úgy döntött, hogy az újbóli rendszerváltás elősegítésére hivatkozva nem indul a választáson.

Mindeközben a Fidesz folytatta a jogállam leépítését és a társadalmi polarizáció erősítését. A rezsim fennmaradását többek között a választási rendszer ismételt átalakításával (lásd a *Jogi Háttér* c. fejezetet), a független média és civil szféra elleni újabb támadásokkal (pl. a Szuverenitásvédelmi törvénnyel, lásd uo.), és a stagnáló gazdaság mind erősebb elfoglalásával próbálta biztosítani. A többség elvesztésének egyik legfőbb oka végül épp a rendszer gazdasági válsága lett. 2022 ősze óta a magyar választók többsége lecsúszást tapasztalt, leállt a növekedés, 2023-tól az EU legmagasabb inflációja rontotta az életszínvonalat, az állami közszolgáltatások (egészségügy, oktatás, közlekedés, szociális rendszer stb.) romlása súlyos mértéket ért el. A legkülönbözőbb társadalmi rétegekben a választók túlnyomó többsége egyszerűen nem érezte tovább érdekének a rendszer fenntartását, **a stabilitásigényt felülírta a változás iránti vágy, különösen a fiatalok körében, akik elsősoró erővel vettek részt a választáson.**

Döntő tényező volt, hogy a kormánnyal szemben kialakult elégedetlen többség nem maradt szervezetlen. 2024 tavaszától Magyar Péter és a TISZA olyan erős, elitellenes politikai alternatívát jelentett Orbán Viktorral és a Fidesszel szemben, amit a rendszer nem volt képes sem megbontani, sem meggyengíteni. Ebben annak is szerepe volt, hogy a kormánypárt ideológiai talapzata is megrendült, kezdve a 2024-ben kirobbant kegyelmi botrányal, egészen a 2026 tavaszára nyilvánvalóvá vált orosz érdekeknek való alárendelődésig. Az erős vezető és a mögötte álló, vidéki bázisú, alulról szerveződő mozgalom révén olyan egyedi konstelláció jött létre, hogy az ellenzék rendkívül egyenlőtlen versenyfeltételek mellett is győzni tudott.

Bár a 2026 tavaszán kirobbant, TISZA ellen irányuló titkosszolgálati botrány arra utal, hogy a párt és állam összefonódása a kommunikációs és pénzügyi együttműködésen túl a titkosszolgálatok és rendvédelmi szervek felhasználására is áttért, az ilyen autoriter rendszerek nem erőszakkal, hanem információs eszközökkel tartják fenn a hatalmukat. Ezek hatékonysága azonban véges. Az Orbán-rezsim információs gépezete a TISZA által becsatornázott jelentős társadalmi elégedetlenséget nem tudta felülrni, az elérése és a hatékonysága csökkent.¹ Ebben fontos szerepet játszott az is, hogy az olyan hagyományos politikai eszköz, mint **a választókkal való személyes kapcsolatépítést lehetővé tevő országjáró kampány, felülmúlta az információs eszközök hatását.**

A KAMPÁNY

A 2026-os választást megelőző időszakban a magyar választástörténet első posztigazság jellegű választási kampánya zajlott. A kormánypárt központi narratívája – a küszöbön álló háború Ukrajnával – és az egyes alüzenetek nagy része is a valóságtól teljesen elrugaszkodott, hamis nyilatkozatokra és dokumentumokra alapozott kitaláció volt. Ugyancsak ez volt az első olyan kampány, amely nagyrészt a digitális és közösségi médiában zajlott, jelentős mértékben támaszkodva a mesterséges intelligenciára és a dezinformációra. Ebben nagy szerepet játszottak a deepfake-tartalmak, valamint hamis profilokból és botokból álló hálózatok a kampányüzenetek terjesztésére és felerősítésére. A számos nemzetközi szereplő különböző mértékű beavatkozási kísérlete a magyar választási kampányba szintén új szintet hozott.

A Fidesz kampánynarratívái elsősorban a félelemkeltésre és a szorongás erősítésére épültek, háborús retorikát alkalmazva, miközben dezinformációt terjesztettek Ukrajnáról és az Európai Unióról, valamint Magyar Pétert Brüsszel és Ukrajna bábjaként ábrázolták.

Ezzel szemben a TISZA kommunikációs stratégiája elsősorban személyes kampányeseményekre, Magyar Péter videóira és bejegyzéseire, valamint az organikus közösségimédia-elérésre épült. Magyar következetesen ösztönözte támogatóit tartalmi megosztására, aminek köszönhetően erősebb organikus elérést ért el, mint a Fideszhez köthető szereplők. A TISZA kampányának középpontjában a „rendszer váltás” ígérete állt, amely a magyar államot érintő működési zavarokra, inkompetenciára és korrupcióra kívánt megoldást kínálni. Ezzel párhuzamosan Magyar igyekezett a Fidesz visszaéléseit az Orbán-körökhöz köthető rendszerszintű korrupció szélesebb mintázatának részeként bemutatni.

Állam és párt összefonódása a kampány során

A 2026-os országgyűlési választások kampánykörnyezetét az állami és párttevékenységek kiterjedt összefonódása jellemezte. **Az állami forrásokat, az állami kommunikációs infrastruktúrát és az intézményi kapacitásokat következetesen a kormánypárt javára használták fel, ami strukturális előnyt biztosított számára.**ⁱⁱ

A kormány,ⁱⁱⁱ az állami intézmények,^{iv} a hatóságok^v és az állami tulajdonú vállalatok^{vi} összehangolt kommunikációja szorosan követte a kormánypárt narratíváit és prioritásait, beleértve az ellenzéki szereplők, különösen a TISZA elleni célzott támadásokat is. Az állami finanszírozású kommunikációs kampányok – mint a „Nemzeti Petíció” és a „Tisza-adó” konzultáció – hivatalos tájékoztató kampányként jelentek meg, a gyakorlatban azonban nagyszabású mozgósítási eszközként működtek. A választások előtti időszakban a választók postai küldeményeken, plakátokon és az állami média tartalmain keresztül is rendszeresen találkozhattak ezekkel az üzenetekkel, melyeket rendre állami költségvetésből finanszíroztak. A kormány személyes e-mail-címeket tartalmazó kormányzati adatbázisokat – ideértve a COVID-19-járvánnyal kapcsolatos tájékoztatás céljából létrehozott „Vakcinainfót” – pártpolitikai üzenetek terjesztésére használt.^{vii}

A választási eljárási törvény 2018-ban bevezetett módosításai eredményeként az állami szervek kommunikációja kikerült a kampányszabályok hatálya alól, lehetővé téve a folyamatos politikai üzenetközvetítést kampányfinanszírozási korlátok nélkül. A helyzet orvoslására indított jogi eljárások hatástalannak bizonyultak, ami lehetővé tette a hivatalban lévő politikusok számára, hogy megtartsák aránytalan láthatósági és erőforrásbéli fölényüket, miközben megkerülték a pártokra és jelöltekre vonatkozó törvényi garanciákat.^{viii}

Az állam és a párt közötti összefonódás túlmutatott a közvetlen kormányzati kommunikáción, és kiterjedt a szélesebb mozgósítási hálózatokra is (lásd a *Kampányfinanszírozás* szekciót). Ezen folyamatokat tovább erősítették a felülvizsgálati lehetőségek és a médiapluralizmus hiányosságai. Az állami média nem biztosította a kiegyensúlyozott tájékoztatást, továbbá nem biztosított egyenlő megjelenési lehetőséget a jelentősebb ellenzéki szereplők számára.^{ix}

A bírói felülvizsgálat nem bizonyult hatékonynak. Március végén és április elején az Alkotmánybíróság (AB) többször is megsemmisítette a Kúria olyan döntéseit, amelyek a választási esélyegyenlőség sérelmét állapították meg a közszolgálati műsorszolgáltatók és azok közösségimédia-tevékenysége kapcsán. A két bíróság közötti „pingpongozás” szokatlanul éles hangvételű különvéleményekhez és az abszurditás határát súroló határozatokhoz vezetett.^x A külön eljárásokban hozott, tartalmilag hasonló döntések többszöri megsemmisítése olyan mintázatot mutat, amelyben a bíróságok strukturális egyenlőtlenségek kezelésére irányuló törekvéseit az AB rendszeresen semlegesíti, aláásva a választási jogviták gyors és hatékony elbírálását.^{xi} Egy március 8-án benyújtott kifogás ügyében például (eddig) végleges kúriai döntés csak a választásokat követően, 2026. április 13-án született.^{xii}

Az állami intézmények felhasználásával kapcsolatos aggályok szintén az állam és a párt mély összefonódását szemléltetik. Oknyomozó újságíróknak köszönhetően nyilvánosságra kerültek egy olyan titkos hírszerzési művelet részletei, amely feltehetően a TISZA ellen irányult, és amelyben magyar rendvédelmi szervek és hírszerző szolgálatok is érintettek lehettek. Ez súlyos aggályokat vet fel a hatóságok politikai szereplőkkel szembeni, a választások befolyásolására törekvő esetleges felhasználásával kapcsolatban. A szélesebb körben azonosítható, a külföldi beavatkozás lehetőségét is magában foglaló veszélyekre reagáló érdemi intézményi lépések nem történtek. A szakszolgálatok bevonására irányuló javaslatokat elutasították,^{xiii} a parlamenti ellenőrzés pedig nagyrészt hiányzott,^{xiv} ami csorbította az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot, és aláásta a közbizalmat.

Összességében ezek a gyakorlatok nem elszigetelt szabálytalanságokra, hanem rendszerszintű mintázatra utalnak. **Az állami erőforrások politikai üzenetközvetítésre való felhasználása, a kampányolásra és mozgósításra irányuló hálózatok állami szervezetekbe csatornázása, valamint a jogi eljárások és egyéb kontrollmechanizmusok önkényes alkalmazása strukturálisan egyenlőtlen választási környezetet teremtett.** Ez jelentősen növelte a kormánypárti jelöltek helyzeti előnyét, és aláásta a valóban tisztességes és szabad versenyre épülő választások feltételeit.

Külföldi befolyás

Mivel Oroszország az Orbán-kormányt a Nyugat elleni hibrid háborújában kulcsfontosságú eszköznek tekintette, a Kreml különböző eszközöket és módszereket alkalmazott a kormány hatalmon tartása érdekében. Egy NATO- és EU-tagállam élén állva az Orbán-kormány azért volt kiemelten fontos a Kreml számára, mert képes volt befolyásolni és gyengíteni az euroatlanti intézményi rendszert.

Az orosz beavatkozási és dezinformációs műveletek a választási kampány során fokozatosan erősödtek az Orbán-kormány győzelmének elősegítése érdekében. Oknyomozó források szerint a Kreml titkos politikai befolyásolási műveleteket támogató: orosz hírszerzési kapcsolatokkal rendelkező szakértők a Moldovában alkalmazott hibrid stratégiához hasonló módszerekkel, közösségimédia-manipulációval és a magyar közbeszédben már jelen lévő, a kormánypárti narratívákkal összhangban álló üzenetek felerősítésével avatkoztak be. Emellett a Kremlhez köthető szereplők olyan kommunikációs stratégiákat dolgoztak ki, amelyek Orbán Viktort erős vezetőként, ellenfeleit pedig külső érdekeket szolgáló, alkalmatlan szereplőkként ábrázolták. Egy kiszivárgott dokumentum szerint az orosz hírszerzés még egy „hamis zászlós” művelet – egy megrendezett merényletkísérlés – lehetőségét is felvetette a kampány befolyásolása érdekében.

A Kreml információs műveletekkel is beavatkozott a választási kampányba. Oroszország dezinformációs kampányokat folytatott, többek között a Matryoshka nevű bot-hálózat elindításával,^{xv} valamint hamis TikTok-fiókok segítségével, amelyek mesterséges intelligenciával generált videókat tettek közzé.^{xvi} Ezek a tevékenységek az ukrán–magyar feszültségek kihasználását, illetve Magyar Péter támadását szolgálták.

Az Orbán-kormány és a Kreml emellett feltehetően két közös információs műveletben is együttműködött. A Kreml közvetlenül támogatta az Orbán-kormányt két, magyar származású ukrán hadifogoly szabadon bocsátásával, akik később egy Fidesz-rendezvényen jelentek meg. Miután a magyar hatóságok lefoglaltak egy Ausztriából Ukrajnába tartó, Magyarországon jogszerűen keresztülhaladó pénzszállítmányt, a Kremlhez köthető hálózatok hamis képek és információk terjesztésével támogatták a Fidesz „ukrán aranykonvojról” szóló kommunikációs kampányát. A magyar kormány megkísérelt bizonyítékokat gyártani a TISZA állítólagos ukrán finanszírozásáról, ilyen bizonyíték azonban nem került elő.

Állítólagos ukrán és európai uniós beavatkozás a kampányba

Miután a kampány során más témákban nem tudott eredményeket felmutatni, a Fidesz kommunikációját egy központi, félelemkeltő narratíva, a közelgő háború fenyegetése köré építette. Ezt az átfogó narratívát dezinformáció és ellenséges al-narratívák támogatták, különösen Ukrajnával és az Európai Unióval kapcsolatban. Ezek a narratívák a háború közvetlen veszélyének és a szuverenitás elvesztésének eltúlzásával igyekeztek fokozni a lakosság félelmét és szorongását.

Az Orbán-kormány és a hozzá köthető szereplők olyan dezinformációs narratívát terjesztettek, amely szerint „Brüsszel” és Ukrajna beavatkozott a kampányba. A narratíva azt sugallta, hogy „Brüsszel” a TISZA-val együttműködve próbálja megdönteni az Orbán-kormányt, és egy Ukrajna- és EU-párti kormány létrehozására törekszik Magyarországon. Az ukrán beavatkozás megalapozatlan állításaival az Orbán-kormány célja az volt, hogy erős reakciót váltson ki Ukrajnából, és ezzel „bizonyítsa” annak részvételét és a TISZA támogatását. A narratíva Ukrajnát és az Európai Uniót külső ellenségként jelenítette meg a választók számára, miközben összemosta őket a belső ellenséggel, a TISZA-val.

Bár Orbán Viktor miniszterelnök végül elismerte a vereséget, az Európai Unió és Ukrajna állítólagos beavatkozásáról – valamint a TISZA-val való feltételezett kapcsolatokról – szóló dezinformációs kampány alkalmas lehetett volna arra, hogy egy kisebb arányú választási vereség esetén megkérdőjelezze a választások tisztaságát, és vitassa azok eredményét.

Kampányfinanszírozás

A magyar országgyűlési választások kampányfinanszírozási rendszere nem csupán elavult, hanem a jogszabályi keretek szándékos fellazítása révén tovább intézményesítette az átláthatatlanságot és az esélyegyenlőtlenséget. A területet szabályozó törvények a kormánypárti érdekeknek megfelelően alakultak át a 2026-os választásokat megelőző időszakban. Ennek egyik legnyilvánvalóbb lépéseként az Országgyűlés kormánypárti többsége 2025 júniusában eltörölte a kampányköltségek felső határát. A párttörvény 2025. decemberi módosítására hivatkozva az Állami Számvevőszék (ÁSZ) kimondta, hogy a leplezett kampányfinanszírozást a 2026-os kampány során kizárólag külföldi források gyanúja esetén vizsgálja. Ezzel a döntéssel az ellenőrző szerv lényegében teljes immunitást és szabad utat biztosított a belföldi finanszírozású, harmadik félként, azaz proxyként fellépő kampányszervezeteknek. Ennek köszönhetően az ÁSZ a kormánypárthoz köthető nagyszabású kampánytevékenységekkel kapcsolatos aggályokat nem volt hajlandó kezelni.

A visszaéléseket tovább segítette a választási eljárásról szóló törvény, amely mentesíti az állami „tájékoztató” tevékenységet a kampányszabályok alól, így a közpénzből folytatott, a kormánypárt üzeneteivel megegyező kommunikáció mindaddig legális marad, amíg konkrét pártlogó nem jelenik meg rajta. A rendszer ráadásul a kampányidőszakot mereven a szavazást megelőző 50 napban határozta meg, lehetetlenné téve a korábbi politikai költségek érdemi ellenőrzését.

Ezt a hazai, jogi kiskapukra és milliárdos proxy-hálózatokra épülő gépezetet egyetlen tényező veszélyeztette volna: az Európai Unió politikai reklámok átláthatóságáról szóló rendelete (TTPA). A

kormány és az állami intézmények azonban – az ombudsmant és az Alkotmánybíróságot is bevonva – stratégiai döntésként, tudatosan szabotálták a jogszabály hazai alkalmazásának megkezdését.

Ezen fellazított jogi keretek egyenes következményeként a 2026-os kampányt az állam, a kormánypárt és a proxy-szervezetek teljes egybemosódása, valamint egy példátlan erőforrásbeli aszimmetria jellemezte. A kormánypárti üzeneteket egy kiterjedt, átláthatatlan finanszírozású proxy-hálózat dominálta. Az Alapjogokért Központ milliárdos költségű nemzetközi rendezvényt szervezett és influenszer-kampányokat indított, a formálisan független cégcsoport mögé bújtatott Digitális Polgári Körök (DPK) nagyszabású mozgósítást végzett, míg a Nemzeti Ellenállás Mozgalom (NEM) országos plakát- és képregénykampánnyal támadta az ellenzékét. A finanszírozás forrása ezen esetekben mindvégig láthatatlan maradt a nyilvánosság számára.

Ezzel egy időben az állami szervek és az állami tulajdonú vállalatok nyílt szerepvállalása minden korábbi határt átlépett, maximálisan kihasználva a hivatalos „tájékoztató tevékenység” adta lehetőségeket. A Kormányzati Tájékoztatói Központ milliárdos közpénzből futtatta az ellenzékét támadó „Nemzeti Petíciót”, az MVM országos „edukációs” kampányt indított, miközben Orbán Viktor portréjával ellátott leveleket küldött a háztartásoknak, a Magyar Nemzeti Bank pedig a Fidesz szlogenjeivel szinte szó szerint megegyező hirdetésekkel jelentetett meg. A Szerencsejáték Zrt. mindeközben célzottan a legszorosabb, billegő körzetekbe szervezett ingyenes koncerteket kormánypárti szimpátiájukat nyíltan vállaló fellépőkkel. Az állami, pártpolitikai és proxy-szervezeti fúziót tökéletesen szimbolizálta a valójában kampányrendezvényként funkcionáló, állami (közpénzből finanszírozott) március 15-i ünnepség és a vele egybekötött, „civil” szervezésű Békemenet, amelynek egy prominens tisztségviselője a Fidesz országos listáján is szerepelt.

A transzparenciát egyáltalán nem kikényszerítő, következmények nélküli jogi környezet azonban az ellenzéki pártokat sem ösztönözte az átláthatóságra. Az országos listát állító formációk egyike sem tett közzé folyamatosan frissített, nyilvános kimutatást a költségeiről. Beszédes módon a kampányköltségek szerkezetébe csupán az 1 százalékos parlamenti küszöböt el nem érő MKKP-nál lehetett némileg belelátni, ám náluk is kizárólag a jogi kényszer miatt: a felvett állami támogatás visszafizetési kötelezettsége okán, a közösségi gyűjtés során hozták nyilvánosságra a kampányhoz kapcsolódó kiadásaik egy részét.

VÁLASZTÁSI SZERVEK

A választások lebonyolítása a Nemzeti Választási Iroda (NVI), a területi választási irodák és a helyi választási irodák feladata. A választási irodák hatékonyan végezték a szavazással kapcsolatos informatikai és logisztikai feladatokat, gondoskodtak arról, hogy a hivatalos választási honlap megbízhatóan működjön és naprakész legyen, valamint rendszeresen tájékoztatták a választókat, a jelölteket és a pártokat a közelgő fontos határidőkről és egyéb lényeges információkról.

A választási folyamat tisztaságának és törvényességének biztosítása a választási bizottságok feladata. Az országgyűlési választások során a Nemzeti Választási Bizottság (NVB), a területi választási bizottságok, az országos egyéni választókerületi választási bizottságok (OEVB), a helyi választási bizottságok és a szavazatszámoló bizottságok működnek. Jelentőségüket tekintve az OEVB-k és az NVB emelkednek ki. Ők állapítják meg a szavazás eredményét, felügyelik a jelöltek és a jelölő szervezetek nyilvántartásba vételét, valamint elbírálják a választásokkal kapcsolatos kifogásokat és fellebbezéseket.

A választási bizottságok választott tagokból és pártok által delegált tagokból állnak, akik többségi szavazással döntenek. A választott tagokat politikai testületek választják meg (az NVB esetében az Országgyűlés, az alsóbb szinteken önkormányzati képviselő-testületek), **a tagok jelölésének és megválasztásának kritériumai azonban nem átláthatók.**

Az NVB delegált tagjait az országgyűlési frakciók választják ki az általános választások közötti időszakban, a választási kampányban pedig a listát állító pártok. A választási eljárásról szóló törvény

2022-es módosítása előírta, hogy a parlamenti pártok delegáltjainak folyamatosan jelen kell lenniük az NVB-ben, már a pártlisták bejelentése előtt is. Ugyanez a módosítás azonban azt is bevezette, hogy a parlamenti frakcióval nem rendelkező pártok által delegált tagoknak (akik a listaállítást követően delegálhatók) nincs szavazati joguk az NVB-ben. A delegált tagok jogainak ilyen megkülönböztetése indokolatlan, és alázza a parlamenti frakcióval nem rendelkező, választásokon induló pártok esélyegyenlőségét. Ugyanezen módosítás értelmében azok a nemzetiségi önkormányzatok, amelyek nemzetiségi listát állítanak, már nem delegálhatnak tagokat az NVB-be, holott korábban erre lehetőségük volt.

A szavazatszámoló bizottságoknak kulcsszerepük van a szavazás napjának lebonyolításában és az eredmény megállapításában. Összetételük hasonló a választási bizottságokhoz, mivel választott és delegált tagjaik egyaránt vannak. A szavazás napján feladataikat gördülékenyen végezték, az eredmény megállapítása időszerű és kifejezetten gyors volt, napközben csak kisebb adminisztratív hibákról érkeztek jelentések.

Szavazók nyilvántartásba vétele

2026. április 12-én 8 114 688 választásra jogosultat tartottak nyilván. Ebből 496 286 volt a magyarországi lakcímmel nem rendelkező levélszavazók száma (nekik külön kellett kérniük névjegyzékbe vételüket), és 73 791 a nemzetiségi választópolgároké.^{xvii}

A választópolgárok szavazati jogukat az állandó lakcímüknek megfelelő szavazóköri körben, illetve átjelentkezés esetén az ideiglenes lakcímüknek megfelelő szavazóköri körben gyakorolhatták. A határidőben benyújtott kérelem alapján bármely településre át lehetett jelentkezni szavazásra. A külföldön élő, de Magyarországon bejelentett lakcímmel rendelkező választópolgárok határidőben benyújtott kérelem alapján magyar külképviseleten, míg a Magyarországon bejelentett lakcímmel nem rendelkező választópolgárok levélszavazati útján szavazhattak. Látható, hogy **a külföldön élő választópolgárok továbbra sem gyakorolhatják azonos módon választójogukat.**

Azok, akiket büntetőbíróság eltiltott a közügyektől, szabadságvesztésük ideje alatt, továbbá szabadulásukat követően – az egyedi ítéletben foglaltaknak megfelelően – további egy-tíz évig nem gyakorolhatják választójogukat. A bíróság által korlátozottan cselekvőképessé vagy cselekvőképtelenné nyilvánított személyek szintén nem gyakorolhatják választójogukat. A közügyektől eltiltottak választójogának korlátozása aggályos amiatt, mert az eltiltás időtartamába a letöltött büntetés időtartama nem számít be, ráadásul a bíróságok túl gyakran szabják ki a maximális tízéves eltiltási időt. A korlátozott cselekvőképességű személyek választójogból való kizárása túlságosan tág kör kizárását eredményezi, és nem tesz különbséget a szellemi fogyatkozás mértéke szerint.

Jelöltek nyilvántartásba vétele

Országos listát öt párt állított – ez a legalacsonyabb szám 1990 óta. Több kisebb ellenzéki párt még a kampányidőszak kezdete előtt bejelentette a választásról való távolmaradását annak érdekében, hogy ne osszák meg a legnagyobb ellenzéki pártra, a TISZA-ra érkező szavazatokat.

Országos listát az alábbi pártok állítottak (a szavazólapra kerülés NVI által meghatározott sorrendjében): Magyar Kétfarkú Kutya Párt (MKKP), Tisztelet és Szabadság Párt (TISZA), Mi Hazánk Mozgalom, Demokratikus Koalíció (DK), Fidesz–KDNP.

Három párt állított jelöltet mind a 106 egyéni választókerületben: a Fidesz–KDNP, a TISZA és a Mi Hazánk Mozgalom. A jelöltállításához az adott választókerületben lakóhellyel rendelkező 500 választópolgár ajánlására volt szükség. Egy választópolgár több jelöltet is ajánlhatott. Az NVI egy online felületen lehetőséget biztosított a választóknak arra, hogy ellenőrizzék, mely jelöltek ajánlásai között szerepelt az aláírásuk. A személyes adatainak jogosulatlan felhasználása esetén a választópolgár három napon belül kifogást nyújthatott be az illetékes választási bizottsághoz. A

kifogás alapján a jogosulatlanul felhasznált ajánlást a választási bizottság törölte, ez azonban nem eredményezte automatikusan az érintett jelölt nyilvántartásba vételének törlését.

A jelölési eljárás során számos esetben derült fény személyes adatokkal való visszaélésre. Egyes esetekben elhunyt személyek adatait használták fel az ajánláshoz.^{xviii} Annak a gyanúja is felmerült, hogy korábbi választás során megadott személyes adatokat használtak fel.^{xix} A választási szervek több esetben tártak fel visszaélést, ez azonban nem biztosította hatékonyan a jelölési eljárás tisztaságát.

Nemzetiségi listák

A magyar jog 13 nemzetiséget ismer el, amelyek jogosultak egy kedvezményes mandátum megszerzésére az Országgyűlésben. Minden nemzetiség egy zárt országos nemzetiségi listát állíthat. A nemzetiségiként nyilvántartásba vett választópolgárok csak a nemzetiségi listájukra szavazhatnak, pártlistára nem.

Ahhoz, hogy egy nemzetiség országgyűlési mandátumot szerezzen, meg kell szereznie 25%-át annak a szavazatszámnak, amely egy pártlistás mandátum megszerzéséhez szükséges. Bár ez egy csökkentett kvótát jelent a pártokhoz képest, még így is csak a német és a roma nemzetiségnek van elvben esélye a mandátumszerzésre, mert a többi nemzetiségnek a legutóbbi népszámlálási adatok alapján nincs akkora népessége, amely elég lenne a kedvezményes kvóta eléréséhez.^{xx}

2026-ban mintegy 44 000 választó regisztrált roma nemzetiségiként és 23 000 németként. A többi nemzetiségnek kevesebb mint 2 000 választója regisztrált. Végül a roma nemzetiségi listára a 44 000 regisztrált választópolgár kevesebb mint 19 000 érvényes szavazatot adott le, a német nemzetiségi listára pedig 22 000 regisztrált választópolgár kevesebb mint 18 000 érvényes szavazatot. Mivel a kedvezményes mandátum megszerzéséhez körülbelül 25 ezer szavazatra volt szükség, egyetlen nemzetiségi listáról sem osztottak ki mandátumot.

A TASZ-hoz több tucat bejelentés érkezett (kb. 150 érintettel), amelyek szerint választópolgárokat – főként roma embereket – tudtuk és beleegyezésük nélkül vettek fel a nemzetiségi névjegyzékbe, elsősorban Észak- és Kelet-Magyarországon. Sok érintett csak a szavazás napján szembesült azzal, hogy emiatt nem szavazhat pártlistára, és ekkor már nem volt lehetőség a leiratkozásra.^{xxi} A visszaélések szervezettségére utal a névjegyzékbe vételek hirtelen megugrása,^{xxii} valamint beszámolók szerint élelmiszerosztásokhoz kötött adatgyűjtés, amely során személyes adatok megadásával kerülhettek fel a listára. A TASZ telefonos jogsegély-szolgálatához olyan megkeresések is érkeztek, melyek szerint egyes esetekben a szavazatszámoló bizottságok népszámlálás során tett, nemzetiséghez tartozásról szóló nyilatkozatra hivatkoztak a nemzetiségi névjegyzékbe kerülés okaként, ami súlyos adatvédelmi aggályokat vet fel.

Levélszavazás

A levélszavazási rendszerben is számos visszaélésre derült fény. **A levélszavazás folyamata nagyrészt átláthatatlan és ellenőrizhetetlen, amelyben a szavazás integritása és titkossága nem biztosítható.** A levélszavazatot a szavazók visszaküldhették postán, de leadhatták személyesen is magyar külképviseleteken vagy a magyarországi szavazóköri körökben. A választási eljárási törvény azonban nem teszi kötelezővé, hogy a szavazólapot személyesen kell postázni vagy leadni. A választó bárkire rábízhatja a szavazási levélcsomagját, hogy adja le, és ehhez meghatalmazásra sincs szükség. Ebből fakadóan a szavazólapok leadása és gyűjtése teljesen átláthatatlan folyamat. A környező országokban általános, hogy a szavazólapokat a Fideszhez erősen kötődő civil szervezetek gyűjtik össze kijelölt gyűjtőpontokon vagy házról házra járva, és a kormánypárt melletti szavazásra is buzdítanak. Ez a gyakorlat Romániában és Szerbiában is megfigyelhető volt.^{xxiii} A gyűjtőpontokon nem ellenőrizhető, hogy milyen urnát használnak, hogyan őrzik a szavazólapokat, hogyan juttatják el azokat az NVI-hez. Az sem garantálható, hogy a szavazás titkosságát tudják biztosítani, és az sem,

hogy nem próbálják befolyásolni a szavazókat. Mivel a gyűjtőpontok nem hivatalos szavazóhelyiségek, a magyar választási szervek itt nem tudják ellenőrizni a törvényi garanciák betartását. Sajtóhírek szerint egyes romániai településeken a Fideszhez közeli civil szervezetek nemcsak gyűjtötték a levélszavazatokat, hanem azok kézbesítését is végezték, így lehetetlen volt ellenőrizni, ki kapta meg a szavazólapot és ki nem, és hogy valójában ki töltötte ki azokat.

Mivel a levélszavazók névjegyzékébe történt regisztráció tíz évig érvényes, az időközben elhunyt választók adatai nem törlődnek, így több tízezer elhunyt személy nevére érkezett szavazási levélcsoomag. Nem volt ellenőrizhető, hogy az elhunytak nevében más nem adott-e le szavazatot.^{xxiv} Újságírók bizonyították, hogy gyakorlatilag bárki hozzájuthat elhunytaknak címzett szavazási levélcsoomagokhoz, és azokat bárki kitöltheti és visszaküldheti.^{xxv} A magyar választási szervek nem tudják biztosítani, hogy ilyen visszaélések elkerülhetők legyenek, a bizonyítottan elhunytaknak postázott szavazólapokat nem tudják érvényteleníteni. Súlyosan sebezhető a rendszer azért is, mert a visszaküldésre nem csak a hivatalos boríték használható.

Több olyan panasz is érkezett a TASZ-hoz, hogy a választópolgárok nem kapták meg időben a szavazási levélcsoomagot, így a külképviseleten kérték a pótlást, vagy magyar külképviselet hiányában nem tudtak szavazni. Számos választópolgár nem bízott abban, hogy levélcsoomagja időben megérkezik, így ajánlott levélként adták postára a levélcsoomagot. Az ő esetükben még a szavazást követő napokban is érkeztek be olyan jelzések a TASZ jogsegély-szolgálatához, hogy a küldeményt bár március végén postára adták és az április első napjaiban megérkezett Magyarországra, a nyomkövetési rendszer szerint a csomag még el sem hagyta a Nemzetközi Posta Kicserélő Központot, vagy más módon beragadt a kézbesítés során. Ez súlyos alapjogsérelmet eredményez, mivel a késve érkező levélszavazat érvénytelen, és felveti a posta felelősségét is.

IOGI HÁTTÉR

A 2022. áprilisi országgyűlési választások óta több jogszabálmódosítás is érintette a választási rendszert. Ezek között voltak adminisztratív tárgyú és technikai jellegű módosítások is, de olyanok is, amelyek érdemben befolyásolták a választási esélyegyenlőséget és a tisztességes versenyt. Az EBESZ ODIHR által a korábbi választásokra tekintettel megfogalmazott ajánlásokat^{xxvi} nagyrészt figyelmen kívül hagyták.

2024-ben az Országgyűlés módosította az egyéni választókerületek határait úgy, hogy előtte erről sem társadalmi, sem pártok közötti egyeztetés nem zajlott. Ez az eljárás felvetette a választókerületi manipuláció („gerrymandering”) gyanúját, és növelte a kormánypárt választási esélyeit. 2025 júniusában a Velencei Bizottság bírálta ezt a folyamatot és a kapcsolódó törvényt módosításokat amiatt, hogy veszélyeztetik a hatalomkorlátozás célját és az egyenlő választójog elvét.^{xxvii} Nem sokkal ezután az Országgyűlés eltörölte a kampányköltségek felső határát, amivel tovább növelte a kormánypárt előnyét.

További törvényt módosítások eredményeként megnőtt a parlamenti frakciók állami támogatása, amely aránytalanul nagy mértékben kedvezett a kormánypártnak. Az információszabadságról szóló törvény módosítása visszaállította az adatszolgáltatási határidőt, ugyanakkor új kivételeket vezetett be, amelyek korlátozzák a közérdekű adatokhoz való hozzáférést. További módosítások lehetővé tették az NVB számára a zárt ülés tartását, csökkentették az átláthatóságot, megnövelték a választási ügyekben eljáró bírói tanácsok tagjainak számát, és vagyonyilatkozattételi kötelezettséget írtak elő az Európai Parlament képviselői számára. A rendeleti kormányzást lehetővé tévő veszélyhelyzet hatályban maradt.

A 2022-ben elfogadott módosítás kiterjesztette a választási eljárásról szóló törvény területi hatályát a külföldön elkövetett jogsértésekre – a levélszavazással kapcsolatos visszaállásokat azonban nem szüntette meg –, és megváltoztatta az NVB összetételét, továbbá megszüntette az NVB-n belül azoknak a pártdelegált tagoknak a szavazati jogát, akiket parlamenti frakcióval nem rendelkező párt

bízott meg. Ez jelentősen gyengítette az NVB működésének eljárási garanciáit. A civil választási megfigyelők részvételét a szabályozás továbbra sem tette lehetővé.

A nemzetiségi választójogi rendszer változatlan és problematikus maradt. Megmaradt a rendkívül magas kedvezményes kvóta, ami ténylegesen lehetetlenné teszi a legtöbb elismert nemzetiség számára a mandátumszerzést, és nem orvosolták a valódi választási lehetőség hiányát és a szavazás titkosságával kapcsolatos problémát sem.

A 2023-ban elfogadott szuverenitásvédelmi törvény új bűncselekményként bevezette a „választói akarat tiltott befolyásolását”, ami a tiltott külföldi támogatás felhasználását célozza a jelöltek és jelölőszervezetek részéről, miközben a korlátozásokat a választási időszakban a független és nem pártpolitikai szereplőkre is kiterjeszti. A törvény létrehozta a Szuverenitásvédelmi Hivatalt, amely széles és nem egyértelműen körülhatárolt hatásköröket kapott, érdemi bírói felülvizsgálat nélkül.^{xxviii} A Hivatal a gyakorlatban az ellenzéki szereplők, a független média és a civil szervezetek elleni fellépés eszköze lett a tágran értelmezett „külföldi befolyás” elleni fellépés ürügyén, amellyel felerősítette a kormányoldal ellenséges kampányüzeneteit, és dermesztő hatást gyakorolt a választások tisztaságának vizsgálatával kapcsolatos tevékenységekre.

Ezek a változások összességükben megerősítették a választási eljárás feletti központi politikai kontrollt, és tovább torzították a versenyfeltételeket a kormánypárt javára. A választási kérdéseket érintő jogalkotással kapcsolatos átlátható és széles körű társadalmi egyeztetés hiánya, illetve a kormánytöbbség korlátlan felhatalmazása a szabályok megváltoztatására aláásták a választásokba vetett közbizalmat.

Választási jogorvoslatok

A választási jogorvoslatokkal kapcsolatos korábbi problémák a 2026-os választás során is fennálltak. Kiemelendő az érintettség követelménye, amely már a fellebbezéstől kezdve jelentősen leszűkíti a potenciálisan jogorvoslattal élők körét. Ez jelentkezett például azokban az ügyekben is, amelyekben a TASZ gyermekek szerepeltetéséhez kapcsolódó kampányvisszaéléseket kívánt a Kúria előtt számonkérni. Tekintettel arra, hogy az NVB jogállása következtében kevésbé jogi, mint politikai alapon hozza meg döntéseit, így döntései ellen gyakran bírói fórumhoz kell fordulni - ehhez pedig a túl szűkítő értelemben alkalmazott érintettség miatt valamely jelölt, jelölő szervezet kérelmezői közreműködése szükséges. Ez nemcsak logisztikailag nehezíti meg a jogérvényesítést (hiszen a rendkívül rövid határidőben fel kell venni a kapcsolatot a jelölttel, jelölő szervezettel, és be kell szerezni a szükséges iratokat, meghatalmazásokat), de elvi síkon is problémát okoz a pártpolitikától független szereplőknek és a nem jelölt választópolgárok millióinak.

A választási jogorvoslatokkal kapcsolatos további probléma a **magas fokú formalizmus, mely óriási arányban vezet a beadványok érdemi vizsgálat nélküli elutasításához** a választási bizottságok részéről. Gyakori eset, hogy a személyi azonosító hiánya, vagy a megsértett jogszabályi hely megfelelő megjelölése, vagy az állításokat kellően alátámasztó bizonyítékok hiánya miatt érdemi vizsgálat nélkül utasítanak el beadványokat a választási bizottságok. Ezáltal a választási jogorvoslati rendszer jelentősen veszít az inkluzivitásából: egy-egy ügy csak akkor vihető eredményesen a választási bizottságok elé, ha a kérelmező megfelelő szakértelemmel, jelentősebb időráfordítással dolgozik a beadványon. Formai okok miatt egyébként kidolgozott, megfelelő tartalmú és súlyos jogsértést valószínűsítő beadványokat is elutasítanak a választási bizottságok.

SAJTÓ ÉS KÖZÖSSÉGI MÉDIA

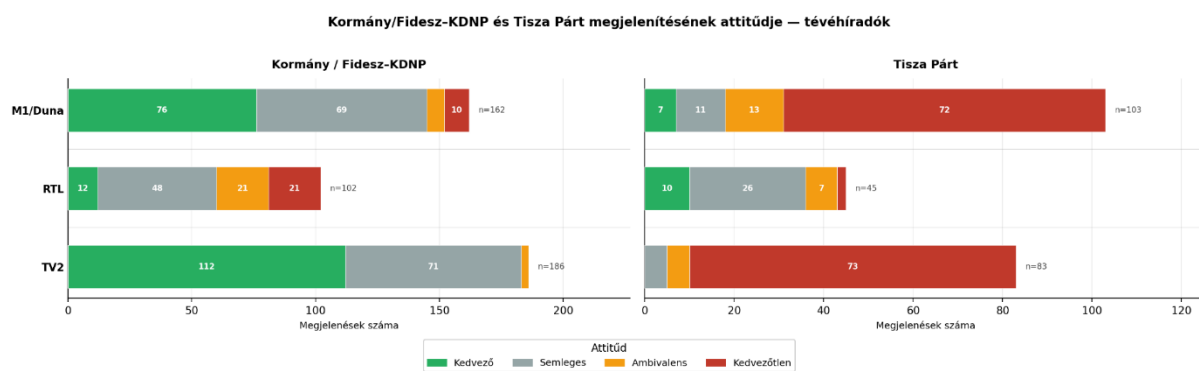
Médiafigyelés

A Mérték Médiaelemző Műhely médiafigyelést végzett hét nagy elérésű mainstream média – három főműsoridejű híradó, illetve négy hírportál – tartalmait vizsgálva a 2026. március 16. és április 10. közötti időszak hétköznapjain. A kutatás elsősorban kormánypárti hírforrásokra koncentrált, a

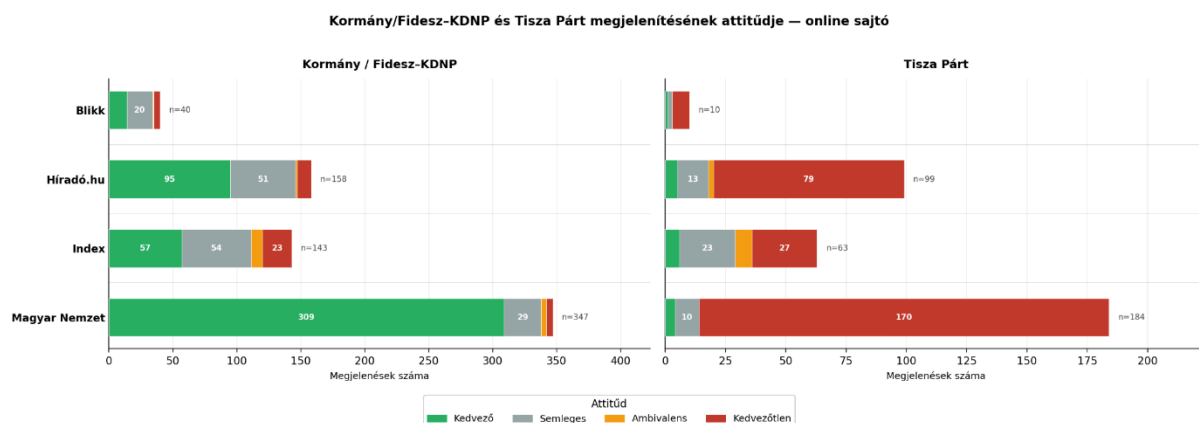
független médiát az RTL esti híradója képviselte a mintában. A kutatás vizsgálta, hogy a hírforrások mely témákra fókuszálnak, miként és milyen formában adnak teret a választáson induló pártok képviselői számára, illetve milyen politikai, közéleti narratívák, propagandaüzenetek jelennek meg a híryanagyaikban. A mintába belföldi és olyan külföldi fókuszú hírek kerültek, amelyekben volt magyar szereplő.

A kormányközeli médiumok hírelemeiben főként a negatív üzenetek domináltak: az ellenzéket (27,6%) és külső ellenségeket (28,6%) – például Ukrajnát és az EU-t – bíráló narratívák együtt a korpusz több mint felét tették ki, míg a kormány pozitív önképét építő belpolitikai (24,3%) és külpolitikai (11,2%) narratívák ennél kisebb arányban jelentek meg. A hírforrásonkénti bontásban az RTL élesen különbözik: a megjelenő narratívák 64%-a kormánykritikus volt, ugyanakkor a kormánypárti médiumok többségében a kormányt kritizáló narratívák aránya 5% alatt maradt.

A “Kormány/Fidesz-KDNP” és a “TISZA Párt” gyűjtőkategóriában az összes olyan megjelenés látható, mely a kormányhoz és/vagy annak tagjaihoz, az egyes pártokhoz és/vagy azok tagjaihoz köthető szereplők szintjén. A televíziós híradókban markáns különbségek rajzolódtak ki a két nagy erő megjelenítésében – kivétel ez alól az RTL híradó, amelyben mindkét párthoz kapcsolódóan a semleges megszólalások domináltak valamennyivel, de nem kirívóan kritikusabb attitűd jellemezte a kormánypártok irányában. A közszolgálati média és a TV2 viszont szinte ellentétes póluson kezelte a két pártot, a TV2-n például a Fidesz-KDNP egyetlenegy negatív, a TISZA pedig egyetlenegy pozitív megjelenést sem kapott.

Hasonló mintázat jellemezte a vizsgált hírportálokat is: a hirado.hu és a Magyar Nemzet nagy arányban jelenítette meg pozitívan a kormánypártokat és negatívan a TISZA-t, de az Index és a Blikk esetében is – bár sokkal kisebb arányokkal – kimutatható volt ez a fajta megkülönböztetés.

A kutatás jól bizonyítja a kormánypárti média elfogultságát, amit az tesz különösen súlyossá, hogy a közszolgálati média televíziós hírműsora, illetve hírportálja is teljesen egyoldalúan mutatta be a két versengő politikai oldalt.

Közösségi média kampány

Míg a Fidesz a korábbi kampányok során dominálta a közösségi médiát politikai hirdetésekkel, a 2025 őszen bevezetett politikai hirdetési tilalom hatására a kormánypárt módosította stratégiáját. A politikai hirdetések pótlására az Orbánhoz köthető szereplők alternatív módszerekhez és eszközökhöz fordultak annak érdekében, hogy üzeneteiket széles közönséghez juttassák el, és megőrizték információs fölényüket:

- A Fidesz az úgynevezett „Harcosok klubja” és a „Digitális Polgári Körök” koordinált támogató hálózataira támaszkodott az organikus elérés növelése érdekében. A Fidesz politikusai és a velük együttműködő influenszerek irányították és koordinálták a tagokat, hogy reakciókkal, hozzászólásokkal és megosztásokkal növeljék az üzenetek terjedését.
- A Fidesz összehangolt, hamis profilokból és oldalakból álló hálózatokat használt tartalmi elérésének növelésére. Az ilyen jellegű nem hiteles erősítés gyorsan képes jelentős aktivitást generálni, miközben több profilon keresztül a széles körű társadalmi támogatottság látszatát kelti.
- A Fidesz politikusai nagy mennyiségű tartalommal árasztották el a közösségi médiát a gyengébb elköteleződés ellensúlyozására.^{xxix} Mivel a TISZA jelöltjeinek bejegyzései organikusabban magasabb elérést értek el, és így szélesebb közönséget szólítottak meg, a Fidesz politikusai gyakoribb posztolásba kezdtek, és támogatóikat rövid, az algoritmusok szempontjából kedvezőbb videók – például Reels – készítésére ösztönözték. Elérésük azonban a messze TISZA elérése alatt maradt.^{xxx}
- A 2026. január 20-tól a választás napjáig tartó időszakban a Fidesz politikusai 2-3-szor több tartalmat posztoltak a tiszásoknál, ám így is csak fele annyi interakciót értek el. A Fidesz a fiatalok által leginkább használt TikTokon kiugróan aktív volt, ott az összes politikai tartalom 2/3-a az övék volt. A kampány során a TISZA politikusai minden héten több követőt szereztek a fideszeseknél, a kis pártok (DK, MKKP) pedig, az eredményeket valamennyire előrevetítve, az utolsó hetekben elkezdtek követőket veszíteni.^{xxxi}
- A Fideszhez köthető szereplők különböző módszerekkel próbálták megkerülni a politikai hirdetésekre vonatkozó korlátozásokat. Ezek közé tartozott a törölt hirdetések ismételt újraindítása, a tartalmak politikai jellegének elrejtése, valamint ál- („false flag”) oldalak létrehozása.
- A Fideszhez köthető közvetett szereplők és kapcsolódó Facebook-oldalak taktikusan alkalmaztak érzelmileg túlfűtött, mesterséges intelligenciával generált videókat, mivel ezek erős érzelmi reakciókat váltanak ki, leegyszerűsítik a narratívákat, és kihasználják a platformok szűrőrendszereinek hiányosságait. Ennek ellenére néhány kivétellel hétről-hétre a legtöbb interakciót elérő posztok jellemzően a könnyed, személyes, bulváros videók voltak az aktuálpolitikára utaló tartalommal szemben.

A SZAVAZÁS NAPJA

A felfokozott hangulat ellenére a szavazás napja komoly incidensek nélkül zajlott. A 20k által működtetett incidensbejelentő alkalmazás, illetve a TASZ által működtetett forródrót és email-es jogsegélyszolgálat összesen több száz bejelentést, megkeresést, kérdést rögzített. Ezek legnagyobb része alapvető eljárásbeli, illetve technikai hiányosságokra utalt: jegyzőkönyvvezetők aktív és szabálytalan részvétele a szavazatszámláló bizottságok munkájában, nagy számú külföldinek tűnő szavazó megjelenése bizonyos OEVK-kban, szavazók buszoztatása, szavazókori névjegyzékkel kapcsolatos problémák (adatok jogszerűtlen felhasználása, hiányzó vagy elhunyt szavazók). Bár összességében, súlyukat tekintve ezek a szabálytalanságok nem voltak alkalmasak a választás

eredményének jelentős befolyásolására, a megkeresések mennyisége a választások lebonyolításával kapcsolatos mély bizalmatlanságról árulkodott.

A nemzetközi közvélemény az ideai magyar választásra az év egyik legfontosabb választásaként tekintett, és a rendkívüli figyelem a nemzetközi megfigyelők intenzív jelenlétével is járt. Az NVI közel 900 nemzetközi megfigyelőt akkreditált, akik nyilvános jelentéseikben jellemzően a pártok egyenlőtlen versenyfeltételeit, az állam és párt közötti határ a kormánypártnak rendszerszintű előnyöket biztosító elmosódását és a Fidesz megosztó és félelemkeltő kampánykommunikációját emelték ki.

Országszerte óriási számban, ezres nagyságrendben vettek részt a választás tisztaságának biztosításában önkéntes, civil szereplők, akik a választási visszaélések dokumentálásával, személyes jelenlétükkel történő megakadályozásával foglalkoztak.

Választási eredmények

Az előrejelzéseknek megfelelően a 2026-os választás rekordrészvétellel zárult: a szavazásra jogosultak kis híján 80%-a járult az urnákhoz. A Magyar Péter vezette TISZA elsöprő győzelmet aratott. Az NVI április 18-i, 99,9%-os feldolgozottság melletti adatai szerint a TISZA 141 mandátumot szerzett (96 egyéni és 45 listás), a Fidesz-KDNP 52-t (10 egyéni és 42 listás), a Mi Hazánk pedig 6 listás helyet. A TISZA ezzel kétharmados parlamenti többséget szerzett.

A TISZA közel 3,4 millió listás szavazatot kapott (53,2% – 45 mandátum), a Fidesz-KDNP több mint 2,4 milliót (38,6% – 42 mandátum), a Mi Hazánk 359 ezret (5,6% – 6 mandátum). A DK 1,1%, az MKKP 0,8%-ot ért el, ezzel mindkét párt bőven a bejutási küszöb alatt maradt. Figyelemre méltó, hogy a TISZA a Fidesznek kedvező, erősen torzító választási rendszer ellenére tudott elsöprő győzelmet aratni; a 928 ezerrel több listás szavazatával csak három listás mandátummal szerzett többet a kormánypártnál. Az egyéni választókerületekben egyértelműbben megmutatkozott a TISZA fölénye: 106 körzetből 96-ot megnyert, köztük valamennyi budapesti OEVK-t. A TISZA a szavazatok 53%-ával a parlamenti mandátumok 71%-át szerezte meg.

A levélszavazatok – melyek túlnyomó részét a határon túli magyarok szavazatai teszik ki – ezúttal is elsöprő arányban a Fidesznek kedveztek, és 2022-höz hasonlóan plusz listás mandátumot szállítottak a kormánypártnak. Bár a magas részvétel miatt a Fidesz növelni tudta levélszavazatainak számát (282 ezer) az előző választáshoz képest, azok aránya „csak” 84% volt, 10 százalékponttal kevesebb, mint 2022-ben. A Zala 2. OEVK-ban a TISZA és a Fidesz jelöltje között száznál kisebb különbségű eredmény alakult ki, emiatt a törvény értelmében a szavazatok újraszámolására került sor, mely megerősítette a TISZA jelöltjének győzelmét. Az átjelentkezéssel és a külképviseleteken leadott szavazatok megszámlálása után a TISZA három OEVK-ban fordítani tudott a nyeresre álló Fidesszel szemben és megszerezte a mandátumot.

Orbán Viktor elismerte a vereséget és gratulált Magyar Péternek. A választási eredmény hatására lemondott Dobrev Klára és a DK teljes elnöksége, valamint Nagy Dávid, az MKKP listavezetője és pártigazgatója. A TISZA-győzelem mértéke meghaladta a legtöbb előrejelzést, a rekord részvétel a változás iránti rendkívüli társadalmi igényt tükrözi. A TISZA nemcsak kormányt váltott, hanem szinte korlátlan törvényhozási mozgásteret biztosító parlamenti fölényt szerzett, ami egyszerre jelent lehetőséget és felelősséget. Magyar Péter a változás ígéretével a korábbi ellenzék szinte valamennyi szavazója mellett több százezer kormánypárti szavazót is maga mögé tudott állítani, ugyanakkor voksainak nem elhanyagolható része általános rendszerellenes protestszavazat volt. Az új kormánynak a rendkívül széles és különböző választói csoportoknak való megfelelésen túl súlyos strukturális kihívásokkal kell szembenéznie, köztük a hatalmas államháztartási hiánnyal, a befagyasztott EU-s források hazahozatalának sürgető kényszerével és a Fidesz által elfoglalt intézményrendszer jogállami keretek közé történő visszaállításával.

ZÁRSZÓ

A fentiekből látható, hogy a magyar választási rendszer a sorozatos jogszabály-változásokkal együtt továbbra is súlyos demokrácia-deficitekkel terhelt. Sajnálatos módon a magyar jogrendszerben a civil választási megfigyelésre továbbra sincs lehetőség, azt kizárólag nemzetközi szervezetek végezhetik. Magyar állampolgárok számára a szavazóhelyiségekben való aktív jelenlét egyetlen módja a szavazatszámláló bizottságokban való részvétel a pártok delegálása útján vagy az államigazgatás által kinevezve, választott tagként. A civil választási megfigyelés lehetőségének hiánya egyrészt indokolatlan, másrészt a választásokba vetett közbizalmat gyengítheti. Mindez ráadásul diszkriminálja a magyar állampolgárokat a saját választásaik fölötti civil kontroll gyakorlásában a külföldi állampolgárokhoz képest.

ⁱ Bővebben lásd: https://politicalcapital.hu/hirek.php?article_read=1&article_id=3672

ⁱⁱ Bővebben lásd: „[Állam, kormány, párt? Ők döntenek el](#)”, Magyar Helsinki Bizottság, 2025. november 26.

ⁱⁱⁱ Jelinek Anna, „[Megint elárasztja a kampányban Orbán arcával az országot a kormány](#)”, *444.hu*, 2026. március 22.

^{iv} „[Megmagyarázta az MNB, miért kezdett el kampányolni a választás előtt: az új vezetés sokat spórolt](#)”, *HVG*, 2026. február 17.

^v Kolozsi Ádám, „[Már ügyfélkapun is jön a kormányzati propaganda a kampányhajrában](#)”, *444.hu*, 2026. március 13.

^{vi} Szántó-Nagy Bálint, „[Te mondd, hogy minden rendben az országban, a te hangod mélyebb!](#)”, *Telex*, 2026. március 14.

^{vii} Bakró-Nagy Ferenc, „[Már a vakcinainfós emailcímeiken is ukránveszéllyel fenyeget Orbán Viktor](#)”, *Telex*, 2026. március 10. Lásd még: „[A Kúria szerint a választópolgár „nem elég érintett” ahhoz, hogy a választási jog megsértése miatt bírósághoz fordulhasson](#)”, Magyar Helsinki Bizottság, 2026. április 10.

^{viii} Lásd például az NVB [267/2026.](#) számú határozatát és a Kúria [Kvk.III.39.093/2026/11.](#) számú végzését.

^{ix} Cseke Balázs, „[A kampány alatt Magyar Pétert egyszer sem hívta meg a közmédiá, mérhetetlen támogatottságú ellenzéki pártok politikusait többször is](#)”, *Telex*, 2026. március 29.

^x Kúria [Kvk.I.039.088/2026/5.](#) sz. határozata.

^{xi} Lásd: [1125/2026. \(III. 23.\) AB határozat](#), [1147/2026. \(III. 24.\) AB határozat](#), [1157/2026. \(IV. 1.\) AB határozat](#) és [1180/2026. \(IV. 7.\) AB határozat](#).

^{xii} A Kúria [Kvk.V.39.103/2026/3.](#) számú határozata.

^{xiii} Lásd az NVB 2026. március 7-i ülésének [jegyzőkönyvét](#).

^{xiv} Dezső András, „[A nemzetbiztonsági bizottságban elismerték, hogy kaptak figyelmeztetést az oroszokról, de szerintük azok nincsenek az országban](#)”, *Telex*, 2026. március 9.

^{xv} <https://theins.ru/news/290276>

^{xvi} <https://www.newsguardtech.com/special-reports/influence-campaign-uses-ai-tiktok-videos-to-boost-hungarys-viktor-orban/>

^{xvii} <https://vtr.valasztas.hu/ogy2026/informaciok/valasztopolgarok-szama?tab=orszagosan>

^{xviii} Cseke Balázs, „[Halottak ajánlásait adhatta le a Mi Hazánk józsefvárosi jelöltje, a választási bizottság feljelentést tesz](#)”, *Telex*, 2026. február 27.

^{xix} Bod Tamás, „[Fénymásolt ajánlóívet is leadott a fideszes Erdős Norbert, közokirat-hamisítás miatti feljelentés lett belőle](#)”, *Magyar Narancs*, 2026. február 24.

^{xx} A nemzetiségi választójogi rendszer visszásságairól bővebben lásd a TASZ és a Magyar Helsinki Bizottság közös állásfoglalását a *Bakirdzi és E.C. v. Magyarország* ügyben ([49636/14.](#) sz. kérelem): [DH-DD\(2026\)148](#), 2026. január 28.

^{xxi} <https://lakmusz.hu/2026/04/09/elkepzelheto-hogy-egyesek-csak-a-szavazofulkeben-ertesulnek-arrol-hogy-nem-szavazhatnak-partokra>

^{xxii} https://politicalcapital.hu/hireink.php?article_read=1&article_id=3557

^{xxiii} Tótkés Hunor–Emese Vig, „[Komplett logisztikával gyűjti az erdélyi levélszavazatokat az RMDSZ, a cél, hogy minél több jusson a Fideszhez](#)”, *Transtex*, 2026. március 24., Kókai Péter, „[A Vajdaságban szó szerint saját kezükbe vették a levélszavazatok intézését a Fidesz barátai](#)”, *HVG*, 2026. március 31.

^{xxiv} Zsizsmann Erika, „[Két szavazólap egy névre, halottnak küldött boríték – olvasók jeleztek rendellenességeket a levélszavazásról](#)”, *Transtex*, 2026. április 3.

^{xxv} Lukács Csaba, „[Gyakorlatilag bárki hozzájuthat üres, kitöltetlen levélszavazathoz Erdélyben](#)”, *Magyar Hang*, 2026. április 3.

^{xxvi} Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala (ODIHR), [Magyarország, országgyűlési választások és népszavazás, 2022. április 3.: Választási Megfigyelési Misszió Végleges jelentése](#), 2022. július 29.

^{xxvii} Joggal a Demokráciáért Európai Bizottság (Velencei Bizottság), [Vélemény a választásokkal kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2024. évi LXXIX. törvényről](#), 2025. június 16.

^{xxviii} Lásd „[Az önkényvédelmi törvényt hatályon kívül kell helyezni](#)”, Magyar Helsinki Bizottság, 2024. március 19.

^{xxix} <https://telex.hu/belfold/2026/01/26/digitalis-szabadsagharc-kozossegi-media-fidesz-kdnp-kepviselo-jeloltek>

^{xxx} <https://telex.hu/belfold/2025/10/20/harcosok-klubja-edzotabor-beszedekek-lazar-janos-orban-balazs-dukasz-magor>

^{xxxi} <https://www.20k.hu/kozossegi-media-figyeles-1>